

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **M. P.**, bytem, proti žalované, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17.6.2014, č.j. 636 025 6133/47091-VD,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí vydané ČSSZ 28.3.2014 a 17.6.2014, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. ČSSZ rozhodnutí z 28.3.2014 odůvodnila tím, že podle posudku OSSZ ze dne 11.3.2014 se míra poklesu pracovní schopnosti nemění.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly rozhodnutím ČSSZ ze dne 17.6.2014 zamítnuty. S těmito rozhodnutími však žalobkyně nemůže souhlasit, a to z následujících důvodů:

Rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu. Jak vyplývá z předchozích rozhodnutí ČSSZ, a to dne 6.1.2005 bylo důvodem přiznání částečné invalidity žalobkyně diagnóza coxarthrosis 1. utrg. gravis., St. p. Luxationem coxae 1. utrg. cong.

Od roku 2005 se zdravotní stav žalobkyně velmi zhoršil a její schopnost práce také. K velkým bolestem kyčlí, které neustále gradují, se dále přidaly palčivé bolesti bederní páteře, obou ramen i rukou. Tato skutečnost je podložena stanovením lékařských diagnóz, které uvedla.

Svého ortopeda navštěvuje již 17 let a skoro po celou dobu lékařských kontrol jí neustále píše do chorobopisu stejný nález. Když se na něj obrátila se žádostí o znovu posouzení svého zdravotního stavu, odpověděl jí, že už vážně neví, co má do lékařské zprávy napsat, a tak pouze doplnil ve svém vyšetření z 16.6.2014 dg. coxarthrosis 1. utrg. gravis o stupeň závažnosti IV. To ji dosti popudilo, a tak se obrátila na svou ošetřující praktickou lékařku MUDr. Bosákovou se žádostí o vyšetření nezávislého ortopeda. Její lékařka jí ovšem doporučila setrvat a obrátit se na soud, který by jí měl poslat k odborné komisi, kde by se měl projednat její zdravotní stav před týmem kvalifikovaných odborníků, nejlépe ortopedů a ne jen od stolu, jak tomu bylo doposud. Z charakteru jejího postižení je zcela jasné, že jde o vady trvalé, operativně nemožné odstranit. Její léčba spočívá v podávání vysoce návykových analgetik a její stav udržující rehabilitací, která pro práci schopného člověka je nedostačující a její obtíže se v posledním roce výrazně zhoršily. S posudkovým zhodnocením ze dne 11.3.2014, které bylo podkladem pro napadené rozhodnutí nesouhlasí s tím, že úroveň její invalidity zůstává stejná od roku 2005, kdy jí byl přiznán II. invalidní stupeň a pokles pracovní schopnosti určen o 50%. Od té doby se totiž radikálně zhoršil její celkový zdravotní stav a přibýly obtíže, které její pracovní schopnosti rozhodně nepřidaly. Její další pracovní zařazení se proto dost komplikuje, či snad úplně znemožňuje.

Co se týče hlavních diagnóz, které její život nejvíce ztrpčují, a to coxarthroza a vertebrogenní sy, tyto obtíže v posledním roce se výrazně zhoršily. V roce 2010 jí byla diagnostikována osteoporóza. Dle jejího laického názoru se kdykoli zbytky kostí kyčelní mohou zlomit a žalobkyně by pak navěky již zůstala upoutána na lůžko bez možnosti dalšího chirurgického zákroku. Proto si myslí, že by bylo vhodné jakékoli zatížení spíše eliminovat a ponechat jí šerící režim.

V roce 2014 jí byla naordinována nová kompenzační pomůcka, a to francouzské hole. Je pravdou, že k předposlednímu šetření se dostavila bez těchto holí. Zapomnělo se však již na uvedení důvodu, který k tomu měla. Trápily ji totiž palčivé bolesti levé horní končetiny v takové míře, že nebyla schopna nadzvednout ani ruku, aby si přivolala výtah. Proto se ani nedá mluvit o tom, že by se svou rukou mohla přenést váhu při chůzi o francouzských holích. Tato skutečnost je ověřitelná v lékařské dokumentaci. Bohužel žalobkyni ani jeden z jejích

ošetřujících lékařů nenabídl jinou alternativní kompenzační pomůcku, což se v jejím případě rovná odsouzení k domácímu vězení.

V současné době žije sama v podnájmu a s chodem domácnosti jí vypomáhá dcera. Žádala, aby bylo přihlédnuto také ke skutečnosti, že v současné situaci na trhu práce je toho času prakticky nezaměstnatelná a její sociální situace je dlouhodobě tíživá.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v případech, kdy se jedná o odbornou lékařskou otázku a rozhodnutí žalované je na tomto odborném posudku závislé, nemůže žalovaná na svém rozhodnutí nic změnit. K důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

Dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, žalovaná ve věci znovu rozhodne. Za současného stavu navrhovala žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu zkoumat zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně a požádal o posouzení zdravotního stavu PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně. Posudková komise jednala 20.11.2014 ve správném složení, tedy složení, které ukládá zákon.

Posudková komise po zhodnocení všech odborných lékařských nálezů, které v posudku uvedla, sdělila, že se jedná o posuzovanou ve věku 51 let, dělnici s praxí šičky. Posuzovaná trpí bolestmi a poruchou funkce kyčelních kloubů následkem vrozeného vykloubení kyčlí a rozvoje degenerativních změn. Rozsah pohybu kyčlí je omezen jen pro krajní flexi, dukce a rotace, umožňuje sezení, stoj i chůzi, při které používá opěrné pomůcky. Delší setrvání ve stoji i sedu je omezeno bolestmi, proto je vhodné střídání poloh. Funkce kolenních a hlezenních kloubů není porušena. K datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o těžké funkční postižení dvou velkých nosných kloubů se značným omezením pohybových schopností a celkové výkonnosti a omezením některých denních aktivit. Stav není možné hodnotit jako zvlášť těžké postižení (např. se ztrátou opěrné schopnosti dolní končetiny nebo znehybněním velkých nosných kloubů v nepříznivém postavení apod.).

Dále má bolesti zad při poruše statiky a dynamiky vlivem poruchy stereotypu chůze při postižení kyčlí. Nejsou zjištěny iritační nebo výpadové kořenové příznaky, nejsou přítomny parézy končetin.

Léčena je pro osteoporózu bez patologických zlomenin. Podle kontrolních denzitometrických vyšetření dochází léčbou ke zlepšení kostní denzity. Osteoporóza sama o sobě pokles pracovní schopnosti nezpůsobuje.

Bolest levého ramene při pohybu paže nad horizontálu a bolest ulnárního epikondylu pažní kosti vpravo běžnou manuální činností adekvátní praxi, kterou posuzovaná získala, podstatně neomezuje. Funkce rukou podle dokumentace i vyšetření při jednání porušena není.

V posudkovém závěru pak posudková komise uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla artróza kyčelních kloubů, která je v posudku funkčně zhodnocena.

Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí takto:
kapitola XIII, oddíl A, položka lc) ... 50%.

PK došla k závěru, že ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu mají svou funkční závažností malý negativní dopad na pracovní schopnost posuzované a nezpůsobují pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. PK je také toho názoru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nemá takový vliv na schopnost posuzované využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, že by pokles její pracovní schopnosti byl větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Proto tuto horní hranici dále nezvýšila o možných až 10%.

S uvedeným zdravotním stavem nebyla schopna těžké fyzické práce, prací s nutností delší chůze, stání a manipulace s těžkými břemeny. Byla schopna vykonávat práci s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, např. fyzicky lehkou manuální práci převážně sedavého charakteru, byla schopna případné rekvalifikace nebo zaučení na vhodnou práci. V závěru pak posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla posuzovaná invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.

Skutková zjištění a právní zhodnocení soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobkyně byl zhodnocen řádně, neboť posudková komise vyšla ze všech dostupných odborných lékařských nálezů, které všechny zhodnotila, ke všem tedy přihlédla a dospěla k závěru, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně je 50%.

Posudek vypracovaný Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR soud pokládá za posudek správný, úplný a přesvědčivý, nebyl tedy potřeba provádět ve věci další dokazování.

Žaloba žalobkyně tedy důvodná není a jako takovou ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí nebyly proto přiznány v souladu se shora citovaným zákonným ustanovením a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. prosince 2014

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně